Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної науково–практичної конференції студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–практичної конференції студентів та молодих науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний напрям. - ***Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.***

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– **голова оргкомітету**;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– **заступник голови оргкомітету**;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

В XIII ст. спостерігається прагнення до професіоналізації церковно-співацької справи, тому у 1274 році Собор прийняв рішення доручити церковний спів спеціалістам. З того часу почала збільшуватись кількість співацьких шкіл. Особливого поширення вони набули після Стоглавого Собору (1551р.).

Оновлення духовної музичної освіти відбувається з розвитком партесного співу. Багатоголосся проникає і в загальноосвітні навчальні заклади. Значну роль у поширенні хорового співу відіграли братські школи, які виникли в Україні у XVI - на початку XVII століття. Це були осередки писемності, музичної культури та освіти, де серед мінімуму знань, які здобували учні, обов'язковим предметом була музика [3]. У братських школах вперше зустрічається згадка про спеціального вчителя співу, який одночасно виконував функції регента шкільного хору [4, с. 56]. Освітні традиції братських шкіл розвинули в Січовій співацькій школі, в якій начали майбутніх паламарів, дяків і дияконів [8]. Велику роль у поширенні ідей та методів виховання засобами православної духовної музики відіграв перший у Східній Європі вищий навчальний заклад – Києво-Могилянська Академія.

У XVIII – XIX століттях виховний вплив української православної духовної освіти продовжував зростати. Однак, у XVIII столітті виявилися кризові явища, які були наслідком впливу італійської світської музичної культури. Проте, українські монастирі, особливо Києво-Печерський, все ж зберігали і збагачували давні духовні піснеспіви та систему музичної освіти. В цей період професійних співаків готувала Глухівська школа як для імператорських та інших церковних хорів [2].

Неоціненний внесок у світову хорову культуру та розвиток православної духовно-музичної освіти пов'язаний з діяльністю професійних хорів Петербурзької придворної співацької капели й Московського Синодального хору, які виховували професійних регентів для всієї Російської імперії.

Традиція регентського навчання починає поступово відроджуватися у наш час. На даний час професійну підготовку майбутніх керівників церковних хорів здійснюють співочо-регентські школи, училища, спеціалізовані відділення при духовних семінаріях, академіях. Приміром, в західних областях України функціонує велика кількість регентських училищ, зокрема, такі як: Рівненське (Городоцьке), Корецьке, Луцьке, Чернівецьке, Волинське, Кременецьке та ін. Всі вони мають одну спільну мету, навчити сучасну студентську молодь основам православного регентського служіння в церкві.

Усвідомлюючи велику роль регента в сучасному суспільстві, в першу чергу як християнина, досвідченого хормейстера та знавця своєї справи, Духовні навчальні заклади цього профілю прагнуть так сформувати свій навчальний процес, щоб професійні здібності майбутнього фахівця удосконалювались у прямій пропорційності з його духовними якостями.

Список використаних джерел

1. Голубинській Е. История русской церкви. Т.1. / Голубинский. - М., 1901. - 968с.
2. Григорчук И. О специфике восприятия духовной (церковной) музыки / И.Григорчук // Психологическая подготовка студентов к музыкально-педагогической деятельности. - Ханты-Мансийск, 1996.- С. 72-74.
3. Григорчук І.С. Духовна музична культура України кінця XVI- XVIIст. під кутом зору музичної практики православної християнської традиції / І.Григорчук // Оновлення змісту, методів та організаційних форм художньо-естетичного виховання учнівської та студентської молоді. Наукові записки Рівненського педінституту.- Випуск 3.- Рівне, РДПІ, 1998. - С. 139-143.
4. Григорчук І.С. Середньовічна філософія музики та етос християнського вчення / І.Григорчук /Українська культура: минуле, сучасне та шляхи розвитку. - Рівне, 1994. - С. 35-43.
5. Лащенко А. Українське хорове:мистецтво XX ст. / А. Лащенко // Науковий вісник НМАУ "Музичне виконавство". – 1999. – Вип. 14. – Кн. 6. – С. 14–17.
6. Летние курсы для регентов // Хоровое и регентское дело. – 1910. – № 10. – С. 26–30.
7. Маріо М. Д. Роль регента хору у вихованні молоді в Україні кінця XIX – початку XX століття / М. Д. Маріо // Збірник наукових праць ПДПУ. – 2000. – Вип. 2–3. – Серія "Педагогічні науки". – С. 267–274.
8. Стріхар О. Дитяча хорова культура в контексті українського півчого мистецтва XVII – XVIII ст. / О.Стріхар // Автореферат дисертації кандидата мистецтвознавства. - Львів, 2009 – 20с.
9. Феодосий монах. Исповедь старого регента / Феодосий монах // Голос церкви. – 1912. – № 10. – С. 12–26.
10. Шамаева К. Музыкальное образование на Украине в первой половине XIX в. / К. Шамаева. – К., 1992. – 187с.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Добриднік Ю.С., студентка магістратури
Янцур Л.А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет

Проблема обдарованості в наш час стає все більш актуальною. Розбудова державності в Україні зумовила нові тенденції в розвитку освіти. З'явилася нагальна потреба суспільства у творчих, діяльних, обдарованих, інтелектуально-творчих і духовно розвинених громадянах.

Раннє виявлення, навчання і виховання обдарованих і талановитих дітей є одним із головних завдань удосконалення системи освіти. Проте недостатній рівень психологічної підготовки педагогів до роботи з дітьми, що виявляють нестандартність у поведінці і мисленні, призводить до неадекватної оцінки їх особистісних якостей і всієї їхньої діяльності. Експерименти, проведені в багатьох країнах світу, переконливо показали, наскільки складно перебудувати систему освіти, змінити ставлення педагога до обдарованої дитини, зняти бар'єри, що блокують її таланти.

Робота з обдарованими дітьми вимагає належної змістової наповненості занять, зорієнтованості на новизну інформації та різноманітні види пошукової, аналітичної, розвиваючої, творчої діяльності. В наш час педагоги та науковці велику увагу приділяють інтелектуальному розвитку, вдосконаленню розумових вмінь і навичок дошкільників. Але кожна дитина має певні здібності, не тільки розумові, а й творчі, та для їх розвитку потрібно

забезпечити відповідні організаційно-педагогічні умови роботи. Саме в цьому полягає актуальність вдосконалення роботи з обдарованими дітьми в сучасному дошкільному закладі. Дану проблему досліджували відомі зарубіжні (Ф. Гальтон, К. Лі, Дж. Тоубер, С. Стернберг, Дж. Рензуллі) та вітчизняні (О. Савенкова, С. Рубінштейна, Б. Теплова, О. Леонтьєва, П. Гальперіна, Я. Пономарьов, В. Шадриков) вчені.

Базовий компонент дошкільної освіти в Україні [2] головною метою національної дошкільної освіта визначає створення сприятливих умов для особистісного становлення і творчої самореалізації кожної дитини, формування її життєвої компетентності, розвитку в неї ціннісного ставлення до світу природи, культури, людей та самої себе. Особистісний розвиток дошкільника передбачає дотримання основних принципів організації педагогічної діяльності, одним з яких є принцип індивідуального та особистісного підходів, що є важливим при роботі з обдарованим дітьми.

Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у світі» [1] розкриває зміст базового рівня дошкільної освіти і спрямована на повноцінний та гармонійний розвиток особистості дитини. Так, у змістовій лінії «Художньо-естетичний розвиток» розкриваються вікові можливості дитини в образотворчій діяльності, завдання розвитку, організація життєдіяльності, орієнтовна тематика занять, орієнтовний перелік творів образотворчого мистецтва для ознайомлення. Програмовий зміст цього розділу передбачає формування у дітей технічних навичок роботи з різними художніми матеріалами. Разом з тим акцент у програмі перенесено з вузьких навчальних завдань на більш широкі: естетичний та художній розвиток дітей засобами мистецтва. У програмі роботі з обдарованими дітьми присвячений розділ «Характеристика та особливості розвитку обдарованої дитини», в якому виділені основні постулати, яких варто дотримуватись при навчанні обдарований дітей. Головною умовою розвитку обдарованої дитини визначається створення сприятливого розвивального середовища; велике значення відводиться особистості педагога.

Особливий інтерес становить проблема художньої творчості і обдарованості, оскільки вона інтегрує креативний, естетичний та духовний напрями розвитку особистості в одній площині – художньо-творчій, що дає широкі можливості для повноцінного виховання зростаючого покоління.

Показником художніх здібностей є придатність особистості до художньої творчості. Розвиток здібностей і обдарованості у значній мірі залежить від активної творчої діяльності людей. Художні засоби самовираження для дітей є водночас і засобами адаптації до зовнішнього світу, і засобами спілкування з довкіллям. Саме тому розвиток творчих здібностей дітей засобами образотворчого мистецтва є процесом природним та високоефективним. Як зазначає О. І. Савенков [4], залучаючи дітей до естетичної художньо-творчої діяльності, педагог реалізує не тільки завдання художнього виховання, а й більш глобальні – розвиває інтелектуально-творчий потенціал дітей.

Аналіз практики роботи сучасних дошкільних навчальних закладів показав, що робота з обдарованими дітьми з образотворчого мистецтва проводиться не повною мірою. В багатьох дошкільних навчальних закладах відсутній педагог з образотворчого мистецтва, а відповідно відсутнє й організоване навчання обдарованих дітей. Під час проведення дослідно-експериментальної роботи було здійснено науково-теоретичне узагальнення досліджуваної проблеми, перевірено організаційно-педагогічних умови роботи з обдарованим дітьми.

Результати констатувального етапу експерименту показали, що 22,1% дітей експериментальної групи мають інтелектуальну обдарованість, 15,3% дітей мають загальну обдарованість, 13,6% дітей – лідерську обдарованість, 23,8% дошкільників мають спортивну обдарованість, лише 7% досліджуваних дітей мають літературну обдарованість, в 27,2% дітей виявлено творчу обдарованість, музичні здібності виявлено у 15,3% досліджуваних дітей, у 23,8% дітей виявлено артистичну обдарованість, зображувально-художню обдарованість виявлено в 11,9% дітей, академічну – у 6,8%, а технічну – в 11,9% дітей.

Для того аби визначити рівень художніх здібностей у дітей, які мають зображувально-художню обдарованість було проведено оцінку продуктів їхньої діяльності, за результатами якої було визначено, що 18,2% обстежуваних дітей мають високий рівень розвитку цієї обдарованості, 72,2% - середній і 9,1% - низький.

Як видно з нашого дослідження, дітей, що мають яскраво виражені здібності, не мало, та у більшості дітей ці здібності знаходяться на середньому, або низькому рівні розвитку. На нашу думку, найбільш високий рівень розвитку художніх здібностей дітей можливий за дотримання таких організаційно-педагогічних умов:

- розвивати художні здібності обдарованих дітей під час проведення фронтальних та індивідуальних занять з образотворчої діяльності;
- розвивати творчу активність, нестандартне бачення світу в художньо-обдарованих дітей, вчити дітей бачити красу в буденному, виховувати естетичні почуття, вміння любуватись творами мистецтва;
- організувати гурткову роботи з образотворчої діяльності, яка б сприяла розвитку художніх здібностей у обдарованих дітей;
- провести методично-організаційну роботу з батьками дітей, які мають художню обдарованість з метою налагодження зв'язку дошкільного закладу і сім'ї для налагодження роботи з розвитку здібностей обдарованих дітей.

Отже, велика роль у розвитку творчих здібностей обдарованих дітей належить педагогу, який повинен збагачувати зображувальну діяльність дітей новими техніками, матеріалами та обладнанням, новими знаннями та враженнями, систематично працювати з обдарованими дітьми. Обдарування дітей за таких умов розвиваються, інтерес до певного виду діяльності стає стійкішим. Тому, на нашу думку, вихователі дошкільних навчальних закладів повинні приділяти більше уваги роботі з обдарованими дітьми, розвивати здібності дітей, спираючись на їхні вподобання та захоплення.

Список використаних джерел

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у світі» / Наук. ред. Та упор. О. Л. Кононко. – К., 2008.
2. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) // Дошкільне виховання. – 2012. – № 7. – С.4-19.
3. Марінушкіна О. Є. Родина та обдарована дитина/ О. Є. Марінушкіна. – Харків, 2008.

4. Савенков А.И. Детская одарённость как теоретическая проблема/ А.И. Савенков// Начальная школа. – 2003 – №1.
5. Сухорукова Г. В., Дронова О. О., Голота Н. М., Янцур Л. А. Образотворче мистецтво з методикою викладання в дошкільному навчальному закладі. Підручник/ Г. В. Сухорукова, О. О. Дронова, Н. М. Голота, Л. А. Янцур. – К., 2010.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Докторук Н.В., магістр управління навчальним закладом, вихователь-методист
Дошкільний навчальний заклад № 55, м. Хмельницький

Забезпечення високої якості дошкільної освіти повинно виступати одним з актуальних завдань у системі освіти. При вирішенні даного завдання, зазвичай, стикаються з двома проблемами: зміна змісту навчання і організації навчальної діяльності. Кожна дошкільна освітня установа шукає свої шляхи і механізми у цьому напрямку. Одним з цих напрямків, що дозволяють забезпечити якість дошкільної освіти, є інноваційна діяльність вихователів.

У процесі забезпечення інноваційної діяльності в дошкільних навчальних закладах (ДНЗ) можливо виділити кілька напрямків:

– оновлення змісту дошкільної освіти: впровадження сучасних освітніх програм, парціальних програм додаткової освіти;
– оновлення методичної роботи: добір методичного змісту, використання продуктивних форм, мотивація творчого педагогічного праці;
– модернізація управління якістю освіти: реалізація груп умов (нормативно-правових, перспективно-орієнтуючих, діяльнісно-стимулюючих) [1, с. 8].

Інноваційні перетворення набувають системного характеру. Створюються не тільки нові типи, види та профілі дошкільних освітніх установ, але і нові освітні програми, що дозволяють забезпечити варіативність виховного освітнього процесу, орієнтованого на особистість дитини, а також потреби його сім'ї.

Загальною метою інноваційної діяльності вихователів є покращення здатності педагогічної системи освітнього закладу досягати якісно більш високих результатів освіти [2, с. 186]. Відповідно інноваційна освітня діяльність - це діяльність, завдяки якій відбувається розвиток освітнього процесу.

Під інноваційною діяльністю розуміється частина професійно-управлінської, педагогічної діяльності, до особливостей якої можна віднести:

1. забезпечення роботи освітньої установи в режимі розвитку;
2. відбір змісту інноваційної діяльності, що забезпечує особистісний розвиток дитини дошкільного віку, її саморозвиток;
3. забезпечення педагогів інформацією про інноваційні методики, підходи тощо;
4. забезпечення педагогів способами професійно-педагогічної діяльності, що забезпечують ефективний вплив на особистісний розвиток дитини.

Умовами інноваційної діяльності колективу дошкільного навчального закладу можна назвати наступні:

– підвищення якості та рівня освітніх послуг;
– підвищення рівня конкурентоспроможності педагогів на ринку освітніх послуг;
– методичне і науково-методичне забезпечення освітнього процесу;
– дидактичне забезпечення освітнього процесу.

Інноваційна діяльність має суттєвий вплив на якість та ефективність навчання і виховання, на кінцеві результати роботи дошкільної установи, тому цілком правомірно розглядати її як важливий фактор управління.

Доцільно виділити дві групи організованих форм інноваційної діяльності - колективні та індивідуальні. До перших відносяться семінари і практикуми, науково-практичні конференції, методичні об'єднання, творчі групи педагогів, методичні кабінети дошкільного навчального закладу. До других - стажування, індивідуальні консультації, наставництво, робота над особистою творчою темою, індивідуальна самоосвіта [1, с. 67].

Показниками, за якими можна судити про діяльність вихователя у сфері інновацій, можуть бути наступні:

· якість, в якому ДНЗ розглядається у взаємовідносинах з іншими соціальними структурами і системами. Тим самим виникає необхідність інноваційних змін як системи в цілому, так і освітніх та педагогічних її компонентів.

· наявність різноманіття не тільки видів і типів освіти та навчання, але й освітніх і педагогічних систем. Саме різноманіття і варіативність, оформлені як принципи організації систем, стають запорукою їхнього розвитку в інноваційній діяльності.

· ступінь сформованості умов організації інноваційної діяльності, яку визначають як інноваційну атмосферу, що включає відповідну інноваційну інфраструктуру, наявність внутрішньої готовності до інноваційної діяльності, науково-методичне та науково-консультаційне забезпечення, мобільність інноваційного простору та інше.

Оскільки інновація виступає як особливим чином організована діяльність, то вона вимагає певну сукупність характерних рис особистості вихователя ДНЗ, серед яких можна виділити:

– потребу в змінах, уміння піти від влади традицій,
– потребу в активній особистості, готової до творчого (креативного) мислення;
– здатність знаходити ідеї і використовувати можливості їх реалізації;
– системний, прогностичний підхід до відбору і організації нововведень;
– здатність швидко орієнтуватися в стані невизначеності і визначати допустимий ступінь ризику;
– готовність до подолання постійно виникаючих перешкод і труднощів;

ЗМІСТ

Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА 3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАЄКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ 7
(на примере истории педагогики) 7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ 8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ 10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ 12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ» 15
Белова Г.И, Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ 17
Блащук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ 18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ... 20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ 21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ 23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ 25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ 26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ 27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США 29
Василюк В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАНЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР 31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ 33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА 37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ 39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ 40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ 42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ 43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ 45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРОТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ 48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА» 51
Глінчук Ю.О.ВПЛИВ МУЛЬТФІЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ 52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ 53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО 55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ 57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ 58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ 60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ 61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ 63
Гудовсек О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ 64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ 69
Добриднік Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ 70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ 72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА 73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ 74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА 76
Жакун О. Л., Галатюк Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДВІ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ 78
Залізняк Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ 80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ 82
Зіядінова Р.І., Зарединова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ 84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ 85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКАНА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ» 87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ 88
Кирильчук О.А,. Косарєва О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ 89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА 91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ 97
Котяй Т.О., Павелків О. М.РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ 99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ 101
Красовський В. В., Галатюк Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ 103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ 105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОЄННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ 106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА 108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ 109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО» 111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» 113
Макарова А. М., Дичківска І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА 115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ "ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ" 117
Мар'євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ 120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ 122
Мороз О.М, Джава Н.А.ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ 123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ 125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ 126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ 129
Наймович Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА 130
Науменко І.Ю., Косарєва О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ..... 133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ..... 135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ 137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ..... 139
Ободянський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ 141
Окіс. Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ 143
Окренець В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ "МЕТАЛООБРОБКА" З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ. 145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА»..... 147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ. 149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ..... 150
Павлова Н.С.ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ 152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА 154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPHI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ..... 155
Пилипчук Т.В., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ 156
Полюхович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ..... 158
Посохова М.Л., Косарєва О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ 160
Потапчук Т.В.САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я» 162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ» 164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ 166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ 167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ 169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП'ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ..... 170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ..... 171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ 173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ..... 174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ 176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ 177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА..... 179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА 179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 181
Умерова З. К.РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ 183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ 184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ 186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСУНКОВ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА 188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ 189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНИХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ.. 190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ 192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ 194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ 195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК 197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ..... 199

Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ 201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ 202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ 203
Джеджера О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ 205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ 206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ 208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ..... 212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ 213